

ВЕНЦЕСЛАВ КОНСТАНТИНОВ
ЕЛИАС КАНЕТИ

chitanka.info

Елиас Канети (1905–1994) е австрийски белетрист, есеист и драматург от еврейски произход, роден в Русе (Русчук). През 1911 г. семейството му се преселва в Манчестър, Англия, където на следващата година умира баща му. Ученическите си години момчето прекарва в Австрия, Швейцария и Германия. През 1924 г. Канети става студент по химия във Виенския университет и в 1929 г. завършва докторат. През двадесетте години негов литературен и философски образец става критикът на културата Карл Краус. Влияние над него упражняват също Франц Кафка, Георг Бюхнер и психоаналитичната школа на Зигмунд Фройд. Основни теми в творчеството му стават смъртта и агресията.

Тези идеи Елиас Канети възплъщава в пиесите си „Сватба“ (1932) и „Комедия на суетата“ (1934). В 1935 г. писателят публикува създадения още през 1931 г. единствен свой роман „Заслепението“, който остава незабелязан от критиката и е преоткрит едва в годините след Втората световна война.

През 1938 г. след присъединяването на Австрия към нацистка Германия и започналите гонения на евреите Канети е принуден да се пресели в Англия. Отнесъл в Лондон своите видения от детството в крайдунавския Русчук и младежките си преживявания главно във Виена, той се заема да осмисли човешкото съществуване, проблемите на властта, масовите движения, смъртта, безумието и в Лондон започва да работи над философския си труд „Маси и власт“, който завършва едва през 1960 г. Други по-значими произведения са записките му „Провинцията на човека“ (1973), характерологичните му етюди по образец на Теофраст „Подслушвачът“ (1974), есеистичният сборник „Съвестта на думите“ (1975), автобиографичните книги „Спасеният език“ (1977), „Факел в ухото“ (1980) и „Игра с очи“ (1985) и записките „Тайното сърце на часовника“ (1987).

Творчеството на писателя е отличено с „Голямата литературна награда на Баварската академия за изящни изкуства“ (1969), „Голямата австрийска държавна награда“ (1967), престижната немска награда „Георг Бюхнер“ (1972), наградите „Нели Закс“ (1975), „Йохан Петер Хебел“ (1980) и „Франц Кафка“ на град Клостернойбург (1981). В 1981 г. Елиас Канети получава Нобеловата награда за литература, породена от книгата му „Спасеният език“, в която описва спомените си от най-ранните години. Прочути са думите му: „Всичко, което преживях по-

късно, вече ми се бе случило в Русчук“. В чест на писателя родният му град Русе учредява през 2005 г. националната литературна награда „Елиас Канети“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.